

Журба поорала чоло моє бідне...

Сидір Твердохліб

* * *

Журба поорала чоло моє бідне,
І сивіє з горя мій волос,
Втомився я смутком, дрижить плачем голос,
А зірка остання і никне, і блідне,
Журба поорала чоло моє бідне...

Ще двадцять два роки мені не минуло,
Ніщо не вчинив ще я, люди,
Не жив я, а гасне життя мені в грудях
І серце не б'ється... Мене мов не було —
Ще двадцять два роки мені не минуло.

Ліг смуток століття на душу скалою,
Скривавились серце і крила...
Як марно по світу пішла моя сила!
Заквітчана юність пішла мов з водою —
Ліг смуток століття на душу скалою!

Якщо б мене мати в світ вивела вдруге,
Я вже не шукав би людини...
Самотній прожив би й умер у пустині,
Ніхто не ридав би... Не плакали б други,
Якщо б мене мати в світ вивела вдруге.

Журба поорала чоло моє бідне,
І сивіє з горя мій волос,
Втомився я смутком, дрижить плачем голос,
А зірка остання загине безслідне,
Журба чоло моє бідне зорала.
А двадцять два роки мені не минуло...

***

Джерело: Цифрова Українська Бібліотека.